

Թարգմ. Ա. Զ.

Թիւնը ժամ առ ժամ խստանում էր...
լու էր անշուշտ մի օր, երբ պէտք է
բի ոգնութեանը գլխմէին, լուծելու այն

նրան և յետոյ առանձնանալով վերջ տալիս իր կենսաքինը:

Սարգսիանը, իբրև հասարակական մի երևոյթի արտայայտիչ, կրում է իրական-նոսրեան գործով իր վրա, բայց նա դուրս է բերված պատուիրակային գծերով, անհուն է իրեն յոռեանստեղծումը համակրած և աւելի վնասոված ու ընկճված, քան կարելի էր սպասել նրանից, որովհետև նրա մասին հոգի կայ, թէ նա ուժեղ, բողոքող մի բնավորութիւն է: Սարգսիանը եթէ բարոյական գործութիւններ են, այդքան հեշտութեամբ չեն բացում դաժանիք իւրանց համար սեփական ձեռքերով: Սարգսիանը եթէ պայքարի մարդ է, կարող էր ապրել և պէտք է ապրէր իր մաքուր-առնմանքի յաղթանակը տեսնելու համար:

Փոքր բարոյական անձնավորութիւններ են նրա բարեկամները՝ Շահումեանը, Լուսինը (Արուսեան), և նոյնիսկ օրերով Լիզան: Երանց ոչինչ չունեն ասելու տանջող մարդուն և անկարող են նրա հոգու և տրամադրութեան վրա ազդելու: Ոչնչութիւններ են, չափազանց մանր, մէջնական մեծութիւններ են Սարգսիանի հակառակորդները, անհասարակ իբրև որդի բարոյական կոստյումիւրի ներկայացուցիչներ:

Դրանց մէջ տիպական են 25 տարեկան պարոն (Լաքա), ճաղատալու (Վարդ): «Ստալին» պէտք էր կրում և կոնսպիկուր բնավորութիւն: Ուստի կամ նրան պէտք է խաղաղ դերասանութիւն մանրամասն յաւելածներով, հոգեբանական երկնքներով և կամ պէտք է մոցնել մի քանի նոր գծեր: «Շէքսպիր» գունդը և ուժեղ գրված աւելիան ստեղծագործութիւն մի նուազ է, բնորոշացված և ներդրակալած: Թէ Արեւելան և թէ ա. Մայրաքանդակ թանձր գոյններով և տպաւորիչ խաղողներկայացրին «Շէքսպիր» հերոսներին:

Հասարակութիւնը մեծ շնորհակալութեամբ ընդունեց պիւնտերի հերոսակ Միւր. Մանուէլիսին, մի քանի անգամ բնմ հրաւիրելով նրան: Դերասանական խումբը իր կողմից մատուցեց նրան մի նուէր իբրև յիշատակ ընկերներին կողմից դերասան հեղինակին:

Սիրող

ՀԱՅՈՑ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱԳԻՈՒՄ

Բազու, 31 հոկտեմբերի

Հայ դրամատիկ դերասաններ ընկերակցութիւնը, ղեկավարութեամբ ա. Սիրանոյշի, Բ. Հ. Կուրա, Միւրեան դուռնի տակ, հոկտ. 25-ի երեկոյեան ներկայացրեց Գորդանի «Մերրա Էֆրա»:

Մերրա Էֆրայի դերում ա. Սիրանոյշը շատ աշող էր և միանգամայն վեր գովասանքներէ: Նա չափազանց աշող իր կերպով պատկերացրեց այդ կամարի իր ասածի վրա հաստատ պնդող և որդիները բարեկեցութեան համար մասնաժող մօր դերը: Կա ընդունած լինելով իր դերի իմաստը՝ տիկինը կարողացաւ մի արհաւիր տիպ ստեղծել, որը իսկապէս կամեցել էր առ ինքնակալ:

Դերասանը նոյնը էլ կարելի տեսնել Սոթ. Աղաւանդի մասին: Անցեալ տարվայ Շէյնցիլին (Արուսեան) աշող և շատ աւելի աշող էր, քան այս տարվայը: Շահումեանին անցեալ տարի անհամեմատ աւելի աշող էր խաղում նոյն դերը, քան այս տարին:

Շատ զեղեցիկ և տիպիկ էր Նուսիմի դերում Անտոնան, իսկ նրա կնոջ դերում ա. Ազնիւր չափազանցութեան էր հասնում և շատ տեղերում նրա խաղը շարժի էր փոխվում:

Տ. Արուսեանին Շոյմիկի փոքրիկ դերում չափազանց զեղեցիկ էր և գերազանց հմուտութեամբ պատկերացրեց մանկական հոգու բարդ ուղեղները:

Մնացածները պահպանում էին անսամբը: Հասարակութիւնը շատ կար, բայց, ինչպէս ասում են, զրկաւորապէս արօնմանտեսներ:

Ներկա երեկոյեան ելք. Նիկիտիններ թատերադրութիւն, Բ. Հ. Կուրա, Միւրեան Գեղարուեստական Սեկցիայի հայ դրամատիկ դերասաններ ընկերակցութիւնը, ղեկավարութեամբ ա. Սիրանոյշի, դրամատուրգ-դերասան իշխ. Իւսիւն-Սուրմաթովի յօդերանի աւելիով ներկայացրեց նրա «Դաւանանութիւն» դրամատիքական լեզնիւնը:

Պիէսը հանրածանօթ է հայ հասարակութեան և միշտ էլ լաւ ընդունելութիւն է գտնի, չը նայած որ նա գեղարուեստական շատ արժանիքներից զուրկ է և ամբողջ տարին խաւերի ինտանիները միայն կարող է զբոսել, մանաւանդ տեղը առաջ ունենալով ներկայ զարգացական հանգամանքները: Բալկանեան անցքերը, բայց և այնպէս են բնական արժանիքներ և զեղեցիկ տեսարաններ շատ ունի:

Պիէսայի բոլոր դերերն էլ դերասաններն խաղում համար անպատ անբ ինքն տալիս, իբրև առաջնորդող մի դերասանի գրած պիէսա, բացառութեամբ միայն Էրեկիէի դերից, որը մարդ չէ կարողանում հակադաս, թէ ինչ տիպ է:

Ոստի ա. Սիրանոյշի մասին Ձէյնաբի դերում հարկէր անգամ ասած ճշմարտութեան կրկնողութիւն կը լինէր: Ձէյնաբը

Սիրանոյշի բնավորութեան ամենաառաջնակարգ դերերից մէկն է, և տիկինը իր հասող չունի այդ դերի մէջ:

Մենք առաջին անգամն էինք տեսնում Ձէյնաբին Օթար-բէկի դերում, և պէտք է խոստովանենք, որ նա շատ աւելի բարձր էր մեր տեսած Օթար-բէկից:

Այսպէս խաղաց և վերջացած գրվում է շարժումներով՝ նա հրաշալի էր. միայն նրան խանգարում էր շատ դանդաղ և ծանր խոսակցութիւնը, որը չէր գիտէր ինչին վերաբերել, միթէ դերը չիմանալուն:

Լաւ էին Սուրբման-խանի դերում Անդրանիկ, Բախարի դերում ա. Փառանձեմ, Գայիսեի դերում ա. Արուսեան, Բախարական Սաթիկայի դերում Ալեքսիս-դեան, Մալոյի դերում ա. Ազնիւր և Կարա-Խուսեֆի դերում Անարդան:

Գեղեցիկ Անահիտ Գլան էր Մերկոյեան և Դաթի՝ Շահումեանի: Անանի էր Բէխարի դերում Անտոնան:

Թոյլ էր և պատասխան չափով թոյլ Ռուբայայի դերում ա. Արաքս: Նա չէր կարողացաւ պատկերացնել խորամանկ, վաւառու և Ձէյնաբի տեղը գրաւել քանակացող Ռուբայայի, Սուրբման-խանի տարօրէն այն տիպը, որը մենք սովոր էինք տեսնել հասարակութեան օր. Փառանձեմ և ա. Մայրաքանդակ խաղի մէջ:

Հայկական ներկայացումներին սովորական պակասութիւնը իր տեղն էր: Ստատիստները ոչինչ չէր գիտէին և մասնաշաղկապ տեսարանները շատ ասած էին անցնում:

Հասարակութիւնը շատ կար: Ձէյնաբի, նոյնիսկ Լուսինը և ինքն խումբը ընդուն և առաջին անգամ Շիրվանզադէի «Աւերակներ» վրա: զրաման:

Վաղարշակ Թումանեան

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Մենք յաճախ մատնացոյց ենք արել այն ցաւալի երևոյթը, որ մեր երկրում հրաւիրակալութիւնը, որ թերթերը, մասնաւոր նրանք, որոնք հրատարակվում են հայերի վրացիներին ձեռքով, չեն կարողանում կանգնել անհատական և բազմակողմանիութեան մակարդակի վրա և յաճախ կամ աչառու կամ միակողմանի տեղեկութիւններով են լուսարձակում հայոց կենսի մէջ տեղի ունեցած երեւոյթները և դէպքերը և ոչ-ակողմանակ կերպով են առաջ բերում հայ մամուլի օրգանների կարծիքը: Օրինակ, նորիս «ՅԱԿԱԿԱՅԵ» թերթը առաջ բերեց «Հօրիզոն» յայտարարած սխալ կարծիքը Մ. Պապանյանին պատգամաւորական ընտրութեան մասին. առաջատարները պահանջում էր, որ նա, եթէ միայն նրա նպատակն է իմանալ հայ հասարակութեան կարծիքը, առաջ բերէր և «Մշակը» պատասխանը, իբրև հակադէմոսայ կարծիքի: Բայց «ՅԱԿԱԿԱՅԵ» թերթը այդ շարքից, նա նոյնիսկ մի խօսք չառաջ այն մեղադրանքի կամ ինսուլտացիայի մասին, որ նա «Հօրիզոն» նոյն յօդուածի մէջ ուղղել էր իր «ՅԱԿԱԿԱՅԵ» թերթի դէմ: Անշուշտ, այդ միակողմանիութեան մէջ մեղադրող չէ թերթի խմբագրութիւնը, այլ այն անձն, որին այդ խմբագրութիւնը հաւատարմացել է հայկական բաժնիքը, բայց նա, լինելով նեղ կուսակցական անձն, ի շարք և դրոժ ընդուն խմբագրութեան վստահութիւնը: Թերթի խմբագրութեան այն է, որ հոգ չէ տանում ունենալ անաչառ և անկողմնապաշ անձն:

Մի շատ սխալ կարծիք է տիրում հասարակութեան և նոյնիսկ մամուլի գործիչներին մէջ այն կշիռ և չափի մասին, որով պէտք է չափի և կշիռ մամուլի այս և այն օրգանի ուղղութիւնը: Յայտնի է, որ մամուլի մի օրգան օրգանի ուղղութիւնը, քօն-cession de foi-ն պէտք է գտնել թերթի խմբագրիներին, առաջնորդող և խմբագրութեան անգամներ յօդուածներէ, այլ ոչ այն թղթակցութիւններէ, որոնք տպվում են թերթի մէջ զանազան երկրներէ: Եւ տեղերից ստացված, և որոնք նկարագրում են այդ տեղերում կատարված դէպքերը կամ արժեքը տարածաբարութիւնները: Յաճախ թերթը ստեղծված է լինում միակողմանիութեան և սխալներ մէջ չընկնելու համար: Եւ տեղի յօդուածներ, որոնք մէջ իր ուղղութեան, աշխարհայայտացիքի հակառակ դէպքեր կամ կարծիքներ են արտայայտված: Եւ դա ինչ չէ նշանակում, որ թերթը նոյն կարծիքին է, քանի որ թերթի ընդհանուր և պատմական ուղղութիւնը այս և այն խնդրի, երևոյթի վերաբերմամբ վարդաշ յայտնի է նրա առաջնորդող և խմբագրական յօդուածներէ:

Նորիս «Մշակի» մէջ տպվեց մի թղթակցութիւն՝ Նոր-Ջուղայի՝ Պարսկա-Հնդկաստանի հայոց առաջնորդական շրջանութեան մասին, որը մէջ թղթակցել այն կարծիքն է յայտնում, թէ սկզբնաբով շատ զեղեցիկ միայն և առաջնորդի ընտրութիւնը ժողովրդի ձեռքով, բայց այն անձինք, որոնք այժմ յարուցել են այդ հարցը, յետին միայն ունեն, ղեկավարվում են անմաքուր հայրենասիրով, ուստի ներկայումս աւելի նպատակաւոր մար է, որ կաթողիկոս ինքն ուղարկէ մի անկուսակցական և

վարչապետ առաջնորդ, մասնաւոր որ՝ թեմի 4 զեկաւոր կենտրոններ — Նոր-Ջուղա, Թէրան, Հնդկաստան և Զաւա կղզին — այնքան հեռու են իրարից, որ անկարող են շուտով համաձայնութեան գալ:

Ամեն մի անաչառ և անկողմնակալ անձն, որ կարգացել է կամ կը կարգայ այդ թղթակցութիւնը, ստեղծված կը լինի խոստովանել, որ թղթակցելը միայն այդ միայն է կամեցել արտայայտել և ուրիշ ոչինչ: Բայց անա տեսէք «ՅԱԿԱՅԵ» թերթի հայկական բաժնիքը կազմող անձն ինչ գործ է տալիս թղթակցել այդ կարծիքին, ինչ կարողացուածութիւններ է հանում նրանից: Նա առում է, թէ «Մշակը» կամեցում է ապացուցանել խմբագրական առաջնորդների ընտրական սխալի աննպատակաւորութիւնը: Նա նախ, դիտարկ, ճշգրտել չէ առաջ բերում թղթակցի ասածները. երկրորդ՝ թղթակցի կարծիքը վերագրում է «Մշակին»: Եւ ապա չէ որ ոչ ոքի համար անյայտ չէ, որ «Մշակը» 40 տարի շատաւոր և պայտապան հայրենասցի ընտրական սխալներին:

Ինչպէս և առաջ գալիս «ՅԱԿԱՅԵ» թղթի այդ անաչառ վարմունքը: Որովհետև նրա հայկական բաժնի կազմող, անկական, նեղ կուսակցական մարդ է և չէ խղճարկով ամեն մի աշխիթից օգտու զարդ՝ վատ գործող ցոյց տալու իր հակառակորդին և դատարկ ի չարն է գործ ընում իրան հաւատարմող լրագրի վստահութիւնը:

*

Ինչպէս գիտենք, վերջիս Թիֆլիսում կազմվեց «Հայ Գործերի Ընկերութիւն», որ հրատարակելու նաև մի կոչ՝ ուղղված հայ գործերին անգամաբարելու համար:

«Մշակը» վերագրութեամբ վերաբերվեց այդ նոր Ընկերութեան նշանակել է, որ չէնց սկզբում գործի նախաձեռնողները և հիմնադիրները կուսակցական ոգով շարժվեցին: Նրանք փոխանակ հրաւիրելու իսկական գործիչներին, անգամ ընտրելու ինքնաբերաբար, ղեկներն քուէարկութեան եղանակին, որպէսզի կարողանան իրանք, իբրև հիմնադիր քուէարկողներ, ընտրել կամ չընտրել արմատական, ուժ իրանք հարկաւոր կը համարեն: Եւ այդպիսի կուսակցական վերաբերմունքի հետեւանք այն եղաւ, որ վարչական ընտրութիւններին ժամանակ, օրինակ՝ իսկական հայ գործը Շիրվանզադէի ընտրական քուէ չը ստացան: Երիւ այդ հանգամանքն է պատճառը, որ հասարակութիւնն ևս առայժմ զգոյշ և ստույ վերաբերմունք է ցոյց տալիս դէպի նոր Ընկերութիւնը, ուր աւելի ոչ-գործիչ կան, քան գործիչներ: «Կաւմի» թերթը նոյնպէս սկսեցորդն է վերաբերվում դէպի այդ նոր Ընկերութիւնը: Ուստի ընկերութեան վարչական կողմի մէջ յայտնված այն կարծիքի մասին, թէ Ընկերութիւնը աշողութիւն է գտնում, լրագրից ասում է:

Հէնց ցաւն այն է, որ այդ աշողութիւնը միայն մակերեսական է և թղթի վրա գործիչներն ունեցող իսկ Ընկերութեան ներսումն արտապնդել են այնպիսի պայմաններ, որոնցից նա պիտի աւելուստիկորդն կործանվի կամ դադարէ իր նպատակին ծառայելուց:

Ինչ և սկզբում մենք հարց էինք բարձրացրել, թէ Ընկերութիւնն ինչպիսի միջոցներով է մտադիր հեռացնելու իր միջի որեւէ գրականական կուսակցութեան՝ տիրապետող հանդիսանալու հնարաւորութիւնից: Այդ հարցը ոչ միայն լուծված չէ և Ընկերութեանը բաժնուհիւս ապանապոյ, այլ ներկայումս մի ուրիշ միանգամայն անապատելի հարց էլ է ծագում, թէ արդե՞ք այդ նոր հիմնադրութիւնը հայ գործիչներին ընկերութեան է հանդիսանում:

Ընկերութեան անգամներին ճնշող մեծամասնութիւնը այնպիսի անձնավորութիւններ են, որոնք գրականութեան ու լրագրութեան օտար են նրանց համար և արդե՞ք հիմնված այդ Ընկերութիւնը: Ընկերութիւնը նրանք պիտի ներկայանա օժանդակութեան օտարներ, կամ թէ նրանք դիտի լուծեն այդ գրականութեան պարզ լինելը: Այդ աւելիով պարզեցական մամուլի մէջ արդեն երևան են եկել մի քանի հայ գրողներ կողմից բողոքներ:

Ընկերութեանը ի միջի այլոց չէ մասնակցում Շիրվանզադէի, որը մամուլի մէջ յայտնել է, որ «Տոնարար» չէ գրում ան շաղկապու գրու գրականական գործով այնպիսի մարզական հայտ, որոնք ոչ մի ընդհանուր բան չունեն գրականութեան հետ:

Ան այն է ներկայացնում իրանից շատ բան խոստացող «Հայ Գործերի Ընկերութիւնը», որ առաջուց դատաւարութիւն է կործանում, և այդ շնորհիւ նրա հիմնադիրները կազմվում:

Ան այդ պայմաններն են արգելում և մեղձ մասնակցելու նոր Ընկերութեան, մինչև որ կը ստեղծվեն այնպիսի միջոցներ և պայմաններ, երբ հայ գրականութեան հետ որեւէ կապ և առնչութիւն չունեցող անձն էր մուտքը Ընկերութեան մէջ աւելի կը դիտարանայ, քան իսկական գործիչի մուտքը, ինչպէս է ներկայումս:

Նորի «Կաւմի» թերթը մի այլ համարի մէջ գրումանք է յայտնում, որ նոր Ընկերութիւնը մտադիր է ղեկավարել 19-ին գրական երեկոյթ կազմակերպել ի յիշատակ Գր. Արծրունու: Մենք կարծում ենք, որ անշուշտ, Լէօնը և Զաքարեանները մի փոքր քան կուսական և մի կողմնակի նկատումն...

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, 3 նոյեմբերի

Ի նկատի առնելով, որ ձեր լրագրի № 244-ում գտնվում է Նիքիտինի նամակով միանգամայն ինքաթիւրում են ինչ վրա գործված յարձակման և անհարգութեան հանցանքները, եւս, ճշմարտութեան վերականգնելու նպատակով, անհրաժեշտ էմ համարում յայտնել, որ ինչ պատահելու և քերականներ պատճառելու իսկական շարժառիթը թաղված է «Պետք» ներքից՝ շատ այն կողմ, որոնց մասին ի լրագրում է Ա. Նիքիտինը, և լրովին բացառվում է այդ դէպքից էլ առաջ թեթի կերպով նշմարող նրա նպատակով, այն է՝ ստեղծելով փաստերին անտանելի պայմաններ միայն աշխատանքի համար, այդպիսով նեղելով դուրս ընդ իր գործընկերները ընդհանուր գործից, և այդ այն բողոքը յետոյ, երբ բաւականաչափ արդէն գործադրված են նրանք ձեռնաբեկութիւնը, աշխատանքն ու միջոցները, զրկել գործընկերներին մատիկ ապագայում իրաւունքով նրանց հասնելից օգտուելուց:

Բայց Ա. Նիքիտինը աչքաթող է անում՝ 1) որ այն գործընկերը, որը իր ընկերով կողմից կուստրական հասարակութեան մէջ սովորաբար անընդունելի վարմունքներ տեսնելուց յետոյ, այլ ևս անպարմար է համարում իր համար նրա հետ միասին ապագայում աշխատել, ընդունակ է օրենքով իրան փոխարինել հաւատարմատար անձով և 2) որ իր յանցաւոր գործողութեան պարագային համար նրա ստանձնած եղանակը առանց ինքնապաշտպանութեան դիմելու համար անհրաժեշտ պատճառները մատնանշելու, ընդհանրապէս շատ քիչ հաստատել է և մասնաւորապէս բողոքով անհամարձեցութիւն պիտեան հատարանի համար, որին կը ներկայացվի մօտ ժամանակները այդ գործը իր բողոք, քիչապէս դատաւարների յանցանքի երկբայիկ ապացուցներով:

Այլքսանդր Խան Մեկե. Միւստան

Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե Ր

(ՊԵՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒ ՆՈՒ. ԳՈՐԾ.)

5 նոյեմբերի

ԻրԳԱ. Նահանգապետը փակեց մամուլի աշխատանքները թաղական միութեանը, որ գրամական օգնութիւն էր հասցնում գործաթող տպարանական բանւորներին: ՊԵՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒ Պատասխանատուութեան է ենթարկվում «ՅԱԿԱՅԵ» թ. խմբագրութեան տպարդ, հասարակութեանը գրողը լրագրի տպագրելու համար առանց արգելիչ լինելու Միւնիոյ խմբագրի ենթարկվում է կրկնակի պատասխանատուութեան իրանի գրամական վարչութեանը կաշառակերութեան մէջ մեղադրելու համար:

Տեղեկատու բերան լրագրվում է յայտնելու, որ «ՅԱԿԱՅԵ» № 294-ում տպված տեղեկութիւնը արտաքին գործերի մինիստրի է Կ. Պաթի, Վիկտորի ու Բէլգրադի ուստական ներկայացուցիչներին միջև տիրող տարաձայնութեան մասին մտացածր է: Կողմնակիին նախաձեռնութեամբ Դուսայի անգամներին մէջ կազմվեց նոր խմբակ «Գեղարուեստի կուսակցութիւն» անունով, որ նպատակ ունի միացնել բոլոր չափաւորներին հաստատուն կենտրոն կազմակերպելու համար:

Ձինւորական ինխաբար Դուսային առաւ:

Չարութիւն ներկայացրեց յատկացնելու 70,000 ռուբլի աւերակներին մըրում առանձնաւոր համար:

Վերականգնել զինւորական կանոնադրութեան վերաբերող մասնաժողովի պարագայ-մուցները:

Գրաւից «ՅԵՒ. Բր.»-ի № 294:

ՆՈՎՈՅԵՐԿԱՅԵ, Ձինւորական դատարանը Բատովում թիւրքական փոսն վրա յարձակվելու գործի առիթով, որի ժամանակ սպանվեցին երեք թիւրք, դատաւարներից 4 հոգու մահվան պատժի, 1-ին ցմահ առաւանակիւր աշխատանքների, մի մեղադրեալ կընոյ՝ 20 տարով:

ԵՆԱՏԵՐԻՈՒՄ: Ձինւորական դատարանը ինքնեք Սանսոնովի վրա զինված յարձակում գործելու և 11,000 ռ. յափշտակելու համար վեց հոգու դատաւարանց մահվան պատժի:

Խմբագիր՝ Ա.Լ.ԲԱՍՆԻՐ ԳԱՆՈՒՐ
Հրատարակիչներ՝ Ա. ԳԱՆՈՒՐ
Յ. ՏԵՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ
Հ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Եւ ազատվեցի տառապանքներից 10 տարի տանջվելուց յետոյ:

Երբ ես քիչ թեթևութեան զգացի, դարձաւ կոնյուս և տապի, որ, եթէ մի շաւաթվայ ընթացում էր ցաւերը չեն կրկնվի, եւ լրագրիներում էլ գրեմ, որպէս զի բոլորը տեղեկանան այդ ձրի դեղատոմսի մասին: Այժմ կապած չունենմ, որ ես